

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษา
สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
The Improving of Chinese Speaking Skills using Role-Play Activities
for Chinese Teaching Major Students, Faculty of Education,
Rajabhat Maha sarakham University

ARTICLE INFO

Article history:

Received 31 May 2023

Revised 21 November 2023

Accepted 26 December 2023

Available Online 31 December 2023

ชนากานต์ ขำดำรงเกียรติ^{1*}, นิชกานต์ เสนามาตย์²

Wu Hunglien³ และ สุภาษา ภูพินนา⁴

Chanakan Khumdumrongkiet^{1*}, Nidchakan Sanamad²

Wu Hunglien³ and Suphasa Phupanna⁴

ABSTRACT

The purpose of this research was to 1) improve Learning Activities of Chinese Speaking Skills using Role-Play activities with the efficiency of 80/80 criteria, 2) compare Chinese Speaking Skills using Role-Play Activities after learning with the 80 percent criterion, and 3) study the student's satisfaction toward Chinese Speaking Skills' learning Activities using Role-Play activities. The sample of this research consisted of 28 the first-year students from group 1, Chinese Teaching Major, Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University, who enrolled in the course of Chinese listening and speaking II (1034105) in the second semester of academic year 2022. The research instruments were 1) lesson plans, 2) Chinese speaking Skills Tests and 3) student's satisfaction questionnaires. The data was analyzed using the percentage, mean, standard deviation and One Sample t-test.

The results of the research were as follows: 1) Learning Activities of Chinese Speaking Skills using Role-Play Activities had efficiency of 85.57/86.25 with the 80/80 criteria, 2) The Chinese speaking skills of the students after studying through Role-Play Activities were at 86.25 percentage, which higher than the 80 percentage with statistical significance of .01 level, and 3) the satisfaction of the students with Role-Play Activities in Chinese speaking skills was overall at the highest level. (\bar{X} =4.67, S.D.=0.49)

KEYWORDS: CHINESE SPEAKING SKILLS / ROLE-PLAY ACTIVITIES / THE STUDENT'S SATISFACTION

^{1-2,4} อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประเทศไทย

Lecturer, Chinese Teaching Program, Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

³ อาจารย์ สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประเทศไทย

Lecturer, Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

*Corresponding author; e-Mail address : chanakank56@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีน หลังเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติกับเกณฑ์ ร้อยละ 80 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 หมู่เรียนที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 28 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการฟังและการพูดภาษาจีนกลาง (รหัสวิชา 1034105) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าทีแบบกลุ่มเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.57/86.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 มีคะแนนทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ คิดเป็นร้อยละ 86.25 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.67$, $S.D.=0.49$)

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาจีน / กิจกรรมบทบาทสมมติ / ความพึงพอใจ

บทนำ

ปัจจุบันการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากภาษาจีนเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ในการพัฒนาความสามารถภาษาจีนในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะการพูด ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญใน 4 ทักษะ ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น ตลอดจนจนถึงความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้ เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ดังที่ ปิยจิตร สังข์พานิช (2560) กล่าวว่า “ทักษะการพูดเป็นทักษะสำคัญในบรรดา 4 ทักษะในการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ รวมถึงความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ” ดังนั้น การพัฒนาทักษะการพูดจึงถือเป็นหนึ่งในทักษะที่ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาและฝึกฝนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในการเรียนภาษาจีน ทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาและช่วยให้ผู้พูดเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้สอนควรคำนึงเป็นอันดับแรก ดังที่ รุ่งฤดี แพลงเศร (2559) กล่าวว่า “ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่ผู้สอนจะสอนเป็นอันดับแรก เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นได้เป็นอย่างดี ทักษะการพูดจึงมีความสำคัญในการใช้ภาษาที่จะฝึกฝนผู้เรียนให้มีความคล่องแคล่ว เพื่อพัฒนาไปสู่ทักษะการฟัง การอ่าน และทักษะการเขียนต่อไป” แต่ในการจัดเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบัน ปัญหาหลักของทักษะการพูด คือ สภาพแวดล้อมทางภาษา ที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติโดยส่วนใหญ่ หากผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาจีนในการสนทนานอกห้องเรียน โอกาสในการฝึกพูดภาษาจีนก็จะน้อยลง นอกจากนี้ภาษาจีนมีเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมด 4 เสียง ซึ่งแต่ละเสียงจะออกเสียงแตกต่างจากเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย หากผู้พูดออกเสียงวรรณยุกต์ผิดจะทำให้เกิดการสื่อความหมายผิดพลาดและคลาดเคลื่อน ทักษะด้านการพูดจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ อัญชลีการ์ ชันติ (2562) ได้กล่าวว่า “การพูดภาษาจีนในปัจจุบันมีความสำคัญมาก และผู้เรียนภาษาจีนจำนวนมากประสบปัญหาในการเรียนภาษาจีน คือ ไม่สามารถสนทนาสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้หรือฟังไม่เข้าใจ ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาจีนผู้สอนควรเน้นกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความสามารถในการพูดสื่อสารของผู้เรียนเป็นหลัก โดยการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจถึงสถานการณ์ในการใช้ภาษาและการใช้ภาษาให้เหมาะสม

ตามสถานการณ์ต่าง ๆ”

เมื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า นักศึกษามีทักษะพื้นฐานด้านภาษาจีนค่อนข้างต่ำ เมื่อเรียนกับอาจารย์ผู้สอนชาวจีน ทำให้นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงออกในขณะที่ต้องพูดภาษาจีน โดยเฉพาะเมื่อต้องออกมาพูดนำเสนอหรือสนทนาหน้าชั้นเรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาจีนที่จะทำให้นักศึกษาเกิดความกล้าแสดงออกในการพูด จึงต้องใช้เทคนิคการสอนที่ส่งเสริมความมั่นใจในตนเอง กล้าที่จะแสดงออกแทนการสอนรูปแบบดั้งเดิม ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถทำให้นักศึกษาสามารถสื่อสารและสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ทำให้นักศึกษาได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น

การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role-Play) เป็นรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการยอมรับในการพัฒนาทักษะการพูด โดยเฉพาะผู้เรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยจำนวนมากที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและความมั่นใจในการพูดที่สูงขึ้น ดังที่ Skehan (1998) ได้กล่าวไว้ว่า “กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา โดยผู้เรียนต้องทำกิจกรรมอย่างมีความหมายและผลลัพธ์ของกิจกรรมจะเป็นสิ่งประเมินความสามารถในการใช้ภาษาซึ่งเป็นภาษาที่เกิดขึ้นจริงในสังคม” อีกทั้งกิจกรรมบทบาทสมมติ ยังฝึกให้ผู้เรียนได้สวมบทบาทตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ดังที่ ภักธลดา วงษ์โยธา และแสงอาทิตย์ ไทยมิตร (2561) กล่าวว่า “กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมทางภาษาที่ผู้สอนใช้เป็นกิจกรรมในการฝึกพูดภาษาเพื่อการสื่อสารโดยผ่านการแสดงบทบาทที่กำหนดตามสถานการณ์ และผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างทำกิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งสร้างแรงจูงใจและพัฒนาความสามารถในการสื่อสารและเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ”

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 2 เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนและส่งเสริมความกล้าแสดงออกของผู้เรียนรวมทั้งสร้างแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการฝึกพูดภาษาจีน และนำมาประยุกต์สู่การพูดภาษาจีนในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพ (E₁/E₂) ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 หลังเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติกับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

วิธีการวิจัย

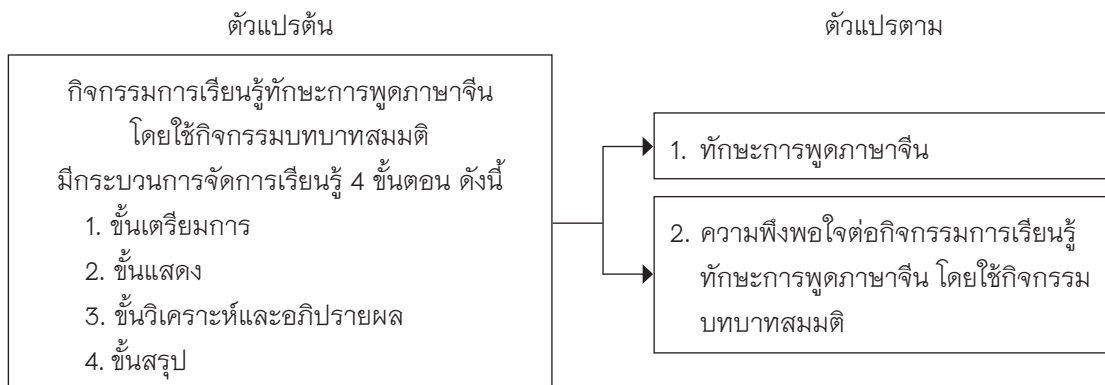
ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 หมู่เรียน มีนักศึกษาทั้งสิ้น 56 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 หมู่เรียนที่ 1 มีนักศึกษาจำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

กรอบแนวคิด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นจำนวน 5 แผน ใช้เวลา 10 ชั่วโมง โดยผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.91$, S.D.=0.20)

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเกณฑ์การให้คะแนน 3 ประเด็นการประเมิน จำนวน 5 ข้อ โดยให้ผู้เรียนจับคู่สุ่มเลือกหัวข้อจำนวน 2 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 20 คะแนน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.80-1.00 ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หมู่เรียนที่ 2 จำนวน 30 คน เลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.34-0.79 และมีค่าเชื่อมั่นทั้งฉบับด้วยวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งพบว่ามีค่าความเชื่อมั่น 0.92

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีลักษณะเป็นมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.80-1.00 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.47-0.70 และมีค่าเชื่อมั่นด้วยวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ของแบบสอบถาม ซึ่งพบว่ามีค่าความเชื่อมั่น 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบถึงรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผล

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักศึกษาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 หมู่เรียนที่ 1 ที่ลงเรียนในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีนกลาง 2 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 5 แผน รวม 10 ชั่วโมง

3. เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักศึกษาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 หมู่เรียนที่ 1 ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 5 ข้อ โดยให้จับคู่สุ่มเลือกหัวข้อจำนวน 2 ข้อ

4. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จแล้วด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนและแบบสอบถามความพึงพอใจไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามจุดประสงค์ของการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกระบวนการวิจัยมาวิเคราะห์ผล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตร (E_1/E_2)
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีน หลังเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบกลุ่มเดียว
3. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้การกิจกรรมบทบาทสมมติ ด้วยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีลักษณะแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) วิธีการของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด (4.51–5.00) มาก (3.51–4.50) ปานกลาง (2.51–3.50) น้อย (1.51–2.50) และน้อยที่สุด (1.00–1.50)

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 โดยใช้คะแนนระหว่างเรียนและแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ผลการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	n	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	100	28	85.57	1.73	85.57
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	20	28	17.25	1.14	86.25

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) โดยการทำให้แบบฝึกหัดและแบบทดสอบหลังเรียนของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนเท่ากับ 85.57 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.73 และคิดเป็นร้อยละ 85.57 คะแนนเฉลี่ยจากประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) โดยการวัดทักษะการพูดภาษาจีนเท่ากับ 17.25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.14 คิดเป็นร้อยละ 86.25 แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 มีประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์หรือ (E_1/E_2) มีค่าเท่ากับ 85.57/86.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 หลังเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ แสดงดังตารางที่ 2

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์	\bar{X}	S.D.	%	df	t	p-value
ทักษะการพูดภาษาจีน	28	20	16	17.25	1.14	86.25	27	5.789*	0.000

หมายเหตุ *นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 หลังเรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 17.25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.25 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาศาखाวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักศึกษาศาखाวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักศึกษาเรียนเนื้อหาเรียงจากง่ายไปยากอย่างเหมาะสม	4.67	0.51	มากที่สุด
2. นักศึกษาชอบและสนใจเนื้อหาที่เรียนในแต่ละครั้ง	4.61	0.61	มากที่สุด
3. ผู้สอนมีวิธีสอนช่วยให้บรรยากาศการเรียนน่าสนใจ	4.72	0.57	มากที่สุด
4. นักศึกษาสนุกกับการร่วมกิจกรรมบทบาทสมมติ	4.61	0.50	มากที่สุด
5. นักศึกษาชอบที่ได้เรียนเป็นกลุ่มและช่วยกันทำงาน	4.67	0.49	มากที่สุด
6. กิจกรรมบทบาทสมมติสร้างความมั่นใจและกล้าแสดงออกให้นักศึกษามากขึ้น	4.78	0.43	มากที่สุด
7. กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้สามารถพูดได้มากขึ้น	4.89	0.32	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนและเหมาะสม	4.67	0.49	มากที่สุด
9. นักศึกษามีความพึงพอใจกับคะแนนแบบทดสอบวัดทักษะการพูด	4.61	0.50	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.56	0.51	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.67	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาศาखाวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} =4.67, S.D.=0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 10 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้สามารถพูดได้มากขึ้น มีคะแนนเท่ากับ (\bar{X} =4.89, S.D.=0.32) กิจกรรมบทบาทสมมติสร้างความมั่นใจและกล้าแสดงออกให้นักศึกษามากขึ้น มีคะแนนเท่ากับ (\bar{X} =4.78, S.D.=0.43) และผู้สอนมีวิธีสอนช่วยให้บรรยากาศการเรียนน่าสนใจ มีคะแนนเท่ากับ (\bar{X} =4.72, S.D.=0.57)

อภิปรายผล

1. กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักศึกษาศาखाวิชาการสอนภาษาจีนชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) = 85.57/86.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้ เพราะแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติได้ดำเนินการตามกระบวนการของนักวิชาการอย่างเป็นระบบ มีแบบแผนและขั้นตอนที่ชัดเจน ดังที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้กล่าวว่า “การผลิตสื่อหรือชุดการสอนนั้นก่อนนำไปใช้จริง จะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นไปทดลองประสิทธิภาพเพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด ดังนั้นผู้ผลิตสื่อการสอนจำเป็นจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนไปหาคุณภาพ เรียกว่า การทดสอบ

ประสิทธิภาพ” ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าว โดยการศึกษางานวิจัยของเสาวคนธ์ จันตะมาต (2565) ได้กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีค่าประสิทธิภาพ $(E_1/E_2) = 83.85/86.46$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้เพราะแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติได้ดำเนินการตามกระบวนการของนักวิชาการอย่างเป็นระบบ มีระเบียบแบบแผนของขั้นตอนที่ชัดเจน อีกทั้งกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีการแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด โดยมุ่งเน้นการฝึกทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อใช้ในการสื่อสารเป็นหลัก จึงส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 หมู่เรียนที่ 1 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ตามสถิติค่าที่แบบกลุ่มเดียวพบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ มีผลคะแนนเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 17.25 คิดเป็นร้อยละ 86.25 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาให้สูงขึ้น ทั้งนี้เพราะการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนเกิดความกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการพูดภาษาจีน เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิบัติจริงและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทำให้ทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาติดตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับปิยจิตร สังข์พานิช (2560) ได้กล่าวว่า “กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถส่งเสริมผู้เรียนให้มีส่วนร่วมและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยเน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลิน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถในการรับรู้ที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมาพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาไม่รู้สึกเบื่อหน่ายและสามารถเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน ช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่ นักศึกษาในการพูดภาษาจีน อีกทั้งยังกระตุ้นให้นักศึกษาฝึกพูดภาษาจีนอยู่เสมอ เพราะจำเป็นต้องพูดภาษาจีนตลอดการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจและกล้าที่จะพูดภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับที่ Ur (1998) ได้กล่าวว่า “กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นการแสดงบทบาทเป็นคนอื่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดความมั่นใจในตนเอง” และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Huanhuan Ma และคณะ (2562) พบว่า ทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 หมู่เรียนที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีนกลาง 2 ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.67$, S.D.=0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 10 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้สามารถพูดได้มากขึ้น มีคะแนนเท่ากับ ($\bar{X}=4.89$, S.D.=0.32) กิจกรรมบทบาทสมมติสร้างความมั่นใจและกล้าแสดงออกให้นักศึกษามากขึ้น มีคะแนนเท่ากับ ($\bar{X}=4.78$, S.D.=0.43) และผู้สอนมีวิธีสอนช่วยให้บรรยากาศการเรียนน่าสนใจ มีคะแนนเท่ากับ ($\bar{X}=4.72$, S.D.=0.57) ทั้งนี้เพราะการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาได้จริง ทำให้นักศึกษาสามารถสื่อสารภาษาจีนได้อย่างถูกต้องและมีความมั่นใจ เนื่องจากสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดเป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ผู้สอนได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น เสริมสร้างจินตนาการความคิดสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ฝึกทักษะการพูด มีความกล้าแสดงออก มั่นใจในการพูดภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับทิตนา แคมมณี (2552) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นรูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมของตน ช่วยให้การเรียนการสอนมีความใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและการเรียนรู้มีโดยอิงจากข้อมูลของผู้เรียนโดยตรง จึงสอดคล้องกับข้อยืนยันจากผลงานวิจัยของ Huanhuan

Ma และคณะ (2562) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.56) ผลการวิจัยจึงยืนยันว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ใช้เวลาค่อนข้างมาก ดังนั้นการนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ ควรศึกษาแนวทาง ขั้นตอน กระบวนการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดีก่อน และต้องมีการวางแผน และกำหนดเวลาที่ชัดเจนแน่นอน เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปด้วยความราบรื่น

2. ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนพื้นฐานภาษาจีนแตกต่างกัน ผู้สอนควรสร้างข้อตกลง ชี้แนะแนวทางเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการเรียนการสอน โดยการจัดกลุ่มคณะความสามารถของผู้เรียน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและรู้จักการทำงานร่วมกัน

3. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดสถานการณ์ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น

2. ควรศึกษาวิธีการสอนในรูปแบบอื่นที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีนกลาง 2 สำหรับนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ

3. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบกับผู้เรียนหลายกลุ่ม เช่น นักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาจีนกับนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีนเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับงานวิจัยมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน, *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*.

5(5), 7-20.

ทิตมา แชมมณี. (2552). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปิยจิตร สังข์พานิช. (2560). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาฝรั่งเศสด้วยการแสดงบทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาวิชาเอกการจัดการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ. *วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ฯ*. 134(40), 41-54.

ภัทรลดา วงษ์โยธา และแสงอาทิตย์ ไทยมิตร. (2560). กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) กับการประยุกต์สู่การสอนพูดภาษาอังกฤษ. *วารสารแสงอีสาน*, 15(1), 101-114.

รุ่งฤดี แผลงศร. (2559). การใช้คำถามเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ.

วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย. 36(2), 191-208.

เสาวคนธ์ จันตะมาต. (2565). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษา

โปรแกรมวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 33(1), 72-85.

อัญชลีการ์ ชันติ. (2562). *ศึกษาศาสตร์สาร* (พิมพ์ครั้งที่ 1). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Huanhuan Ma, ชมพูนุท เมฆเมืองทอง และนิรุต ถึงนาค. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ. *วารสารช่อพระยอม*, 30(2), 143-153.

Skehan, P. (1998). *Task based instruction*. In W. Grahe (Ed.), *Annual Review of Applied Linguistics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Ur, P. (1998). *Teaching listening comprehension*. Cambridge University Press.